

Debreceni Ítéltábla

Bf.III.643/2008/7. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2009. január 29. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az előre kitervelten elkövetett emberölés büntettének kísérlete miatt vádlott ellen indított büntető ügyben a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2008. október 27. napján kihirdetett 4.B.638/2007/32. számú ítéletét megváltoztatja a következők szerint:

A vádlott fegyház-büntetését 8 (nyolc) évre, a közügyektől eltiltás tartamát is 8 (nyolc) évre e n y h í t i .

A kényszergyógyítás elrendelését m e l l ő z i .

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt is beszámítja a szabadságvesztés tartamába.

A nyilvános ülésen 6.000 (hatezer) Ft bűnügyi költség merült fel, melyet az állam visel.

I n d o k o l á s :

Az első fokú ítélet kihirdetését követően a vádlott és a védője a büntetés enyhítése érdekében jelentett be fellebbezést, majd a másodfokú eljárásban a védő a bűncselekmény minősítésének életveszélyt okozó testi sértés büntettére történő megváltoztatását is indítványozta.

Az ügyész tudomásul vette a megyei bíróság határozatát.

A fellebbviteli főügyészség az átiratában a védelmi jogorvoslatokat alaptalannak tartva a jogi indokolás kiegészítését indítványozta az erős felindulás, mint privilegizált alakzat vonatkozásában, egyebekben az ítélet helybenhagyását.

A másodfokú bíróság a fellebbezésekre tekintettel a megyei bíróság határozatát a Be. 348. §-ának (1) bekezdése alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt - a Be. 361. §-ának (1) bekezdésére figyelemmel - nyilvános ülésen bírálta felül. Megállapította, hogy az első fokú bíróság az eljárási szabályok maradéktalan betartásával folytatta le a büntetőeljárást és ennek során beszerezte a cselekmény elbírálása szempontjából szükséges és lehetséges bizonyítékokat, amelyeket mérlegelési körébe vont. A sértett, valamint a tanúk vallomása alapján logikus érvekkel és meggyőzően vetette el vádlott védekezését a cselekmény előzményeinek vonatkozásában, továbbá, hogy csak két ízben szúrt a sértett felé. Ez utóbbit egyértelműen és aggálymentesen cáfolják az első fokú eljárásban beszerezett orvosi dokumentumok és az igazságügyi orvosszakértői vélemény. Az első fokú bíróság a rendelkezésére álló bizonyítékokat értékelő tevékenységéről indokolási kötelezettségének messzemenően eleget téve adott számot.

Az iratok tartalmára figyelemmel - a Be. 352. §-a (1) bekezdésének a/ pontja értelmében - a tényállás kismértékű pontosítása szükséges a következők szerint:

A vádlott vonatkozásában jelentős mértékű organikus háttérű értelmi és személyiség-hanyatlás véleményezhető (első fokú ítélet 3. oldal 10. bekezdés).

A vádlott önmagát két ízben kis-közepes erővel szúrta hasba.

A sértett bal alkar singi oldalának sérülése metszett sérülés volt.

Vaál János Imréné 7 rb szúrt, és 1 rb szúrva-metszett sérülést szenvedett, mely sérülések legalább közepes erőbehatásra jöttek létre.

E pontosításokkal a tényállás már mindenben megalapozott és összhangba került a kiegészítő orvosszakértői vélemény megállapításaival, valamint Dr. ... igazságügyi orvosszakértő 2008. október 27. napján tartott tárgyaláson tett nyilatkozatával.

A pontosított és a másodfokú eljárásban is irányadó tényállásból a megyei bíróság helyes következtetést vont le a vádlott bűnösségére és a cselekmény jogi minősítése is törvényes. Az első fokú bíróság e körben kifejtett indokait az ítélőtábla is osztja, kiegészítve azokat azzal, hogy az előre kiterveltség, mint minősítő körülmény mellett szól az a tény is, hogy a vádlott a bűncselekmény napján a reggeli órától 12 óra 45 perc körüli időpontig - a bűncselekmény végrehajtásáig - követte a sértettet, és csak akkor valósította meg tettét, amikor járókelők, kívülálló személyek nem tartózkodtak a közelében. E több óra időtartam is azt bizonyítja, hogy a vádlott nem hirtelen elhatározásból, hanem a motívumok harcának teret engedve jutott el az ölési szándék kialakulásáig és e szándék beteljesítéséig.

Az ítélőtábla egyetért a megyei bírósággal abban is, hogy vádlott szándéka tetteinek végrehajtásakor a sértett életének kioltása és nem csupán testi sérülés előidézésére irányult. Erre kell következtetni a vádlottnak közvetlenül a cselekményt megelőző

kérdéséből, a sértett testtájékokból, nem utolsó sorban az erőbehatás mértékéből, ahogy ezekre helyesen utalt is az első fokú bíróság az ítéletének indokolásában.

Az irányadó tényállás és az előbbiekben kifejtetteket figyelembe véve fel sem merülhet a Btk. 167. §-ában meghatározott erős felindulásban elkövetett emberölés büntettének kísérlete, ahogy a védő enyhébb minősítést célzó indítványa sem foghat helyt.

A megyei bíróság feltárta a vádlott javára és terhére figyelembe vehető bűnösségi körülményeket, amelyeket csupán azzal kell kiegészíteni, hogy további enyhítő hatása van vádlott megromlott egészségi állapotának.

E vonatkozásban - nyilvánvalóan leírási hiba következtében - pontosítandó az ítélet 15. oldal 2. bekezdésének utolsó mondata, miszerint a cselekmény kísérleti szakban maradásának nyomatéka csekély, annak közeli volta, valamint a halálos eredmény elmaradásának az elkövető tevékenységén kívül eső oka miatt.

Az ítélet tábla álláspontja szerint a megyei bíróság a büntetés kiszabásakor kevésbé vette figyelembe azt, hogy a vádlott szellemi hanyatlása és ehhez társult személyiség-szerkezete közepes fokban befolyásolta őt cselekménye veszélyességének felismerésében. Figyelemmel a további enyhítő körülményre is - a valóban kiemelkedő tárgyi súlyú bűncselekmény ellenére - az ítélet tábla túlzott mértékűnek találta az egyébként törvényes tartamú fő- és mellékbüntetést, ezért azok mértékét a rendelkező részben írtak szerint enyhítette, a szabadságvesztés vonatkozásában alkalmazva a Btk. 87. §-a (2) bekezdésének a/ pontját. Vádlottal szemben az így kiszabott fegyház-büntetés, a főbüntetés mértékéhez igazított mellékbüntetéssel együtt megfelelően szolgálja a Btk. 37. §-ában rögzített büntetés célját, tekintettel a Btk. 83. §-ának (1) bekezdésében írt büntetés kiszabásának elveire, továbbá figyelemmel a vádlott társadalomra veszélyességének fokára is.

Az ítélet tábla - mivel nem értett egyet a megyei bírósággal a kényszergyógyítás elrendelésének indokaival - mellőzte ezen intézkedést.

A Btk. 75. §-a értelmében az elkövető kényszergyógyítása rendelhető el, ha bűncselekménye alkoholisták életmódjával függ össze és hat hónapot meghaladó, végrehajtandó szabadságvesztésre ítélik. E feltételek bármelyikének hiánya kizárja az intézkedés alkalmazását, de a feltételek együttes jelenléte sem teszi kötelezővé a bíróság számára annak elrendelését.

Az ítélet tábla álláspontja szerint a vádlott tettét kizárólag az motiválta, hogy nem volt képes feldolgozni, hogy a sértett nem kívánta vele folytatni a továbbiakban az élettársa előtt eltitkolt kapcsolatot. Ez semmiképpen nem értékelhető úgy, hogy a vádlott alkoholisták életmódja vezetett a bűncselekmény elkövetéséhez. A vádlott alkoholizmusából eredő személyiség-szerkezete megkönnyíthette számára a cselekmény véghezvitelét, de az nem az alkoholbetegségével hozható összefüggésbe. Ha pedig a cselekmény oka vagy motívuma nem az elkövető alkoholisták életmódjából következik, úgy a kényszergyógyítás az egyéb feltétel megléte esetén sem rendelhető el.

Az eddig írtakra tekintettel a másodfokú bíróság a megyei bíróság ítéletét a

Be. 372. §-ának (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, míg egyéb helyes és törvényes rendelkezéseit a Be. 371. §-ának (1) bekezdését alkalmazva helybenhagyta.

A vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt is beszámította a Btk. 99. §-ának (1) bekezdése alapján a kiszabott szabadságvesztés tartamába.

A védelmi jogorvoslat eredményes volt, ezért az ítélet tábla a Be. 381. §-ának (2) bekezdésében írtak szerint vádlottat mentesítette a másodfokú bírósági eljárásban felmerült bünygyi költség megfizetése alól.

Végezetül a másodfokú bíróság észlelte, hogy az első fokú ítélet bevezető részében pontatlanul került rögzítésre a tárgyalás időpontja, ezért azt az ítélet tábla 2008. május 7. és május 9. napjára pontosítja.

D e b r e c e n , 2009. január 29.

Dr. Ficsór Gabriella s.k. a tanács elnöke, Dr. Diószegi Attila s.k. a tanács tagja, előadó,
Dr. Elek Margit s.k. a tanács tagja

Z á r a d é k :

A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 4.B.638/2007/32. számú ítélete a másodfokú ítéletben írt változtatásokkal jogerős és végrehajtható.

D e b r e c e n , 2009. január 29.

. Ficsór Gabriella s.k.
a tanács elnöke